

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 12ης Ιανουαρίου 2023*

«Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρα 77 έως 79 – Μέσα έννομης προστασίας – Παράλληλη άσκηση – Σχέση μεταξύ τους – Δικονομική αυτονομία – Αποτελεσματικότητα των κανόνων προστασίας που θεσπίστηκαν με τον ανωτέρω κανονισμό – Συνεκτική και ομοιόμορφη εφαρμογή των εν λόγω κανόνων σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

Στην υπόθεση C-132/21,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (δικαστήριο Βουδαπέστης-Πρωτεύουσας, Ουγγαρία) με απόφαση της 2ας Μαρτίου 2021, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Μαρτίου 2021, στο πλαίσιο της δίκης

BE

κατά

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság,

παρισταμένης της:

Budapesti Elektromos Művek Zrt.,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Α. Arabadjiën, πρόεδρο τμήματος, L. Bay Larsen, Αντιπρόεδρο, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του πρώτου τμήματος, P. G. Xuereb, A. Kumin και I. Ziemele (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Richard de la Tour

γραμματέας: I. Illéssy, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Μαΐου 2022,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο ΒΕ, εκπροσωπούμενος από τον I. Kulcsár, ügyvéd,
- η Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, εκπροσωπούμενη από τον G. Barabás, jogtanácsos, τους G. J. Dudás και Á. Hargita, ügyvédek,
- η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη Zs. Biró-Tóth και τον M. Z. Fehér,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους O. Serdula, M. Smolek και J. Vlácil,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον E. De Bonis και την M. F. Severi, avvocati dello Stato,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna και την J. Sawicka,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον H. Kranenborg, τη Zs. Teleki και τον P. J. O. Van Nuffel,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 77, παράγραφος 1, του άρθρου 78, παράγραφος 1, και του άρθρου 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του ΒΕ και της Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (εθνικής αρχής για την προστασία των δεδομένων και την ελευθερία της πληροφόρησης, Ουγγαρία, στο εξής: εποπτική αρχή), με αντικείμενο την απόρριψη της αίτησης που υπέβαλε ο ΒΕ ζητώντας να του χορηγηθούν αποσπάσματα της ηχητικής εγγραφής της γενικής συνέλευσης των μετόχων εταιρίας στην οποία είχε συμμετάσχει.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 10, 11, 141 και 143 του κανονισμού 2016/679:

«(10) Για τη διασφάλιση συνεκτικής και υψηλού επιπέδου προστασίας των φυσικών προσώπων και την άρση των εμποδίων στις ροές δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντός της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης, το επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των φυσικών προσώπων σε σχέση με την επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων θα πρέπει να είναι ισοδύναμο σε όλα τα κράτη μέλη. Θα πρέπει να διασφαλίζεται συνεκτική και ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των ελευθεριών των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε ολόκληρη την Ένωση. [...]

(11) Η αποτελεσματική προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε ολόκληρη την Ένωση απαιτεί την ενίσχυση και τον λεπτομερή καθορισμό των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων, καθώς και των υποχρεώσεων όσων επεξεργάζονται και καθορίζουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα [...]

[...]

(141) Κάθε υποκείμενο των δεδομένων θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να υποβάλει καταγγελία σε μία μόνη εποπτική αρχή, ιδίως στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του, και το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 47 του [Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης], εφόσον θεωρεί ότι παραβιάζονται τα δικαιώματά του βάσει του παρόντος κανονισμού ή όταν η εποπτική αρχή δεν δίνει συνέχεια σε μια καταγγελία, απορρίπτει εν όλω ή εν μέρει ή κρίνει απαράδεκτη μια καταγγελία ή δεν ενεργεί ενώ οφείλει να ενεργήσει για να προστατεύσει τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων. [...]

[...]

(143) [...] κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο θα πρέπει να έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου κατά απόφασης εποπτικής αρχής η οποία παράγει έννομα αποτελέσματα που αφορούν το εν λόγω πρόσωπο. [...] Η διαδικασία κατά εποπτικής αρχής θα πρέπει να κινείται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η εποπτική αρχή και να διεξάγεται σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους. Τα δικαστήρια αυτά θα πρέπει να ασκούν πλήρη δικαιοδοσία, η οποία θα πρέπει να περιλαμβάνει τη δικαιοδοσία να εξετάζουν όλα τα πραγματικά και νομικά ζητήματα σχετικά με τη διαφορά που εκκρεμεί ενώπιόν τους.»

4 Τα άρθρα 60 έως 63 του κανονισμού καθιερώνουν μηχανισμούς συνεργασίας, αμοιβαίας συνδρομής και συνεκτικότητας μεταξύ των εποπτικών αρχών των κρατών μελών.

5 Το άρθρο 77, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Με την επιφύλαξη τυχόν άλλων διοικητικών ή δικαστικών προσφυγών, κάθε υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να υποβάλει καταγγελία σε εποπτική αρχή, ιδίως στο κράτος μέλος στο

οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του ή τον τόπο εργασίας του ή τον τόπο της εικαζόμενης παράβασης, εάν το υποκείμενο των δεδομένων θεωρεί ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορά παραβαίνει τον παρόντα κανονισμό.»

- 6 Το άρθρο 78, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού προβλέπει τα ακόλουθα:

«Με την επιφύλαξη κάθε άλλης διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά νομικά δεσμευτικής απόφασης εποπτικής αρχής που το αφορά.»

- 7 Το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679 προβλέπει τα εξής:

«Με την επιφύλαξη κάθε διαθέσιμης διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή δυνάμει του άρθρου 77, έκαστο υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής εάν θεωρεί ότι τα δικαιώματά του που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό παραβιάστηκαν ως αποτέλεσμα της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του που το αφορούν κατά παράβαση του παρόντος κανονισμού.»

- 8 Το άρθρο 81 του κανονισμού, με τίτλο «Αναστολή των διαδικασιών», έχει ως εξής:

«1. Όταν ένα αρμόδιο δικαστήριο κράτους μέλους διαθέτει πληροφορίες ότι διαδικασίες σχετικά με το ίδιο αντικείμενο που αφορά επεξεργασία από τον ίδιο υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούνται την επεξεργασία εκκρεμούν σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, επικοινωνεί με το αρμόδιο δικαστήριο αυτού του άλλου κράτους μέλους για να επιβεβαιώσει την ύπαρξη τέτοιων διαδικασιών.

2. Όταν διαδικασίες σχετικά με το ίδιο αντικείμενο που αφορά επεξεργασία από τον ίδιο υπεύθυνο επεξεργασίας ή εκτελούνται την επεξεργασία εκκρεμούν σε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, οποιοδήποτε αρμόδιο δικαστήριο διαφορετικό από το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο δύναται να αναστείλει τις οικείες διαδικασίες.

3. Όταν οι εν λόγω διαδικασίες εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, κάθε δικαστήριο εκτός του πρώτου επιληφθέντος δύναται επίσης, με αίτηση ενός των διαδίκων, να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο, αν το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο είναι αρμόδιο για τις εν λόγω προσφυγές και το δίκαιό του επιτρέπει τη συνεκδίκασή τους.»

Το ουγγρικό δίκαιο

- 9 Το άρθρο 22 του az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (νόμου αριθ. CXII του 2011 σχετικά με το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού σε θέματα πληροφόρησης και με την ελευθερία της πληροφόρησης), ως είχε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης, προβλέπει τα εξής:

«Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων του, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί, βάσει των διατάξεων του κεφαλαίου VI:

- a) να ζητήσει από την [εποπτική αρχή] να κινήσει διαδικασία έρευνας σχετικά με τη νομιμότητα μέτρου ληφθέντος από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, στην περίπτωση που ο τελευταίος περιόρισε την άσκηση των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 14, ή απέρριψε αίτηση του υποκειμένου αυτού με την οποία επιδίωκε την άσκηση των δικαιωμάτων του, και
 - b) να ζητήσει από [την εποπτική αρχή] τη διεξαγωγή διοικητικής διαδικασίας προστασίας των δεδομένων όταν θεωρεί ότι, κατά την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία ενεργώντας για λογαριασμό του εν λόγω υπεύθυνου ή βάσει των οδηγιών αυτού παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα οι οποίες προβλέπονται από τη νομοθεσία ή δυνάμει της νομοθεσίας αυτής ή από δεσμευτική πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»
- 10 Το άρθρο 23 του νόμου αριθ. CXII του 2011, ως είχε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης, προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ασκήσει αγωγή κατά του υπεύθυνου επεξεργασίας ή κατά του εκτελούντος την επεξεργασία όσον αφορά τις πράξεις επεξεργασίας που εμπίπτουν στο πεδίο δραστηριοτήτων του τελευταίου, εφόσον θεωρεί ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία ενεργώντας για λογαριασμό του εν λόγω υπεύθυνου ή βάσει των οδηγιών αυτού παρέβη, κατά την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, τις υποχρεώσεις που υπέχει σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα οι οποίες προβλέπονται από τη νομοθεσία ή δυνάμει της νομοθεσίας αυτής ή από δεσμευτική πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

[...]

4. Πρόσωπο το οποίο στερείται, κατά τα λοιπά, ικανότητας διαδίκου μπορεί να μετάσχει στην ένδικη διαδικασία. [Η εποπτική αρχή] μπορεί να παρέμβει στην ένδικη διαδικασία υπέρ του υποκειμένου των δεδομένων.

5. Αν το δικαστήριο δεχθεί την αγωγή, διαπιστώνει την ύπαρξη παράβασης και διατάσσει τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή τον εκτελούντα την επεξεργασία

- (a) να παύσει την παράνομη επεξεργασία δεδομένων,
- (b) να αποκαταστήσει τη νομιμότητα της επεξεργασίας των δεδομένων ή

(c) να υιοθετήσει συγκεκριμένη συμπεριφορά προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων,

και, εφόσον είναι αναγκαίο, αποφάινεται συγχρόνως επί των αιτημάτων αποζημίωσης για την υλική ζημία και χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη.»

Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 11 Στις 26 Απριλίου 2019, ο ΒΕ παρέστη στη γενική συνέλευση ανώνυμης εταιρίας της οποίας είναι μέτοχος και, με την ευκαιρία αυτή, έθεσε ερωτήσεις στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της εταιρίας καθώς και σε άλλους μετέχοντες στη γενική συνέλευση. Στη συνέχεια, ο ΒΕ ζήτησε από την εταιρία, ως υπεύθυνη επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, να του χορηγήσει την ηχητική εγγραφή που πραγματοποιήθηκε κατά τη γενική συνέλευση.
- 12 Η εν λόγω εταιρία έθεσε στη διάθεση του ΒΕ μόνον τα αποσπάσματα της εγγραφής στα οποία αναπαράγονταν οι παρεμβάσεις του, αλλά όχι οι παρεμβάσεις των λοιπών μετεχόντων στην επίμαχη γενική συνέλευση.
- 13 Κατόπιν τούτου, ο ΒΕ ζήτησε από την εποπτική αρχή, αφενός, να διαπιστώσει ότι η εταιρία, καθόσον δεν του χορήγησε την ηχητική εγγραφή που περιλαμβάνει τις απαντήσεις που παρασχέθηκαν επί των ερωτήσεών του, ενήργησε παρανόμως και κατά παράβαση του κανονισμού 2016/679 καθώς και, αφετέρου, να διατάξει την εν λόγω εταιρία να του χορηγήσει την επίμαχη εγγραφή. Με απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 2019, η εποπτική αρχή απέρριψε την ανωτέρω αίτηση.
- 14 Ο ΒΕ άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης της εποπτικής αρχής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 1, του κανονισμού, με αίτημα τη μεταρρύθμιση ή, επικουρικώς, την ακύρωσή της.
- 15 Ο ΒΕ δεν προσέφυγε μόνον ενώπιον της εποπτικής αρχής, αλλά παράλληλα άσκησε περαιτέρω αγωγή, εν προκειμένω βάσει του άρθρου 79, παράγραφος 1, του κανονισμού, ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου, ήτοι του Fővárosi Ítéltábla (περιφερειακού εφετείου Βουδαπέστης-Πρωτεύουσας, Ουγγαρία), βάλλοντας κατά της απόφασης του υπεύθυνου επεξεργασίας των δεδομένων.
- 16 Ενώ η εκδίκαση της προσφυγής εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το Fővárosi Ítéltábla (περιφερειακό εφετείο Βουδαπέστης-Πρωτεύουσας) έκανε δεκτή την αγωγή με απόφαση έχουσα ισχύ δεδικασμένου, με το σκεπτικό ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας προσέβαλε το δικαίωμα πρόσβασης του ΒΕ στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν.
- 17 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι καλείται να εξετάσει τα ίδια πραγματικά περιστατικά και τον ίδιο ισχυρισμό περί παράβασης του κανονισμού 2016/679 επί των οποίων το Fővárosi Ítéltábla (περιφερειακό εφετείο Βουδαπέστης-Πρωτεύουσας) έχει αποφανθεί τελεσιδικώς. Ζητεί να διευκρινιστεί ποιος είναι ο τρόπος με τον οποίο οφείλει να συσχετίσει την κρίση πολιτικού δικαστηρίου όσον αφορά τη νομιμότητα απόφασης του υπεύθυνου επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με τη διοικητική διαδικασία η οποία κατέληξε στην έκδοση της απόφασης της εποπτικής αρχής που μνημονεύεται στη σκέψη 13 της παρούσας απόφασης και αποτελεί το αντικείμενο της εκκρεμούσας ενώπιόν του προσφυγής και, ειδικότερα, αν το ένα μέσο έννομης προστασίας έχει προτεραιότητα έναντι του άλλου.

- 18 Πράγματι, η παράλληλη άσκηση των προβλεπόμενων στα άρθρα 77 έως 79 του κανονισμού 2016/679 μέσω έννομης προστασίας θα μπορούσε να οδηγήσει στην έκδοση αντιφατικών αποφάσεων σχετικά με τα ίδια πραγματικά περιστατικά.
- 19 Μια τέτοια κατάσταση θα μπορούσε να θίξει την ασφάλεια δικαίου όσον αφορά τόσο τους ιδιώτες όσο και τις εποπτικές αρχές.
- 20 Το αιτούν δικαστήριο σημειώνει ότι, λαμβανομένων υπόψη της ανεξαρτησίας των εποπτικών αρχών και της προτεραιότητας που αναγνωρίζεται, στο πλαίσιο του συστήματος προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στις οριζόμενες στον κανονισμό 2016/679 αρμοδιότητές τους, τα καθήκοντα και οι εξουσίες των εν λόγω αρχών θα διακυβεύονταν αν αυτές δεσμεύονταν, στο πλαίσιο των εκτιμήσεών τους, από τις εκτιμήσεις πολιτικού δικαστηρίου το οποίο έχει προηγουμένως επιληφθεί, βάσει του άρθρου 79, παράγραφος 1, του κανονισμού, υπόθεσης αφορώσας τα ίδια πραγματικά περιστατικά.
- 21 Δεδομένου ότι οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού δεν προβλέπουν οποιονδήποτε κανόνα περί σχέσεως προτεραιότητας μεταξύ των μέσω έννομης προστασίας που προβλέπονται στα άρθρα 77 έως 79 του κανονισμού, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι στο Δικαστήριο απόκειται να αποσαφηνίσει τη σχέση μεταξύ των ως άνω μέσω έννομης προστασίας.
- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Fővárosi Törvényszék (δικαστήριο Βουδαπέστης-Πρωτεύουσας, Ουγγαρία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχουν τα άρθρα 77, παράγραφος 1, και 79, παράγραφος 1, του κανονισμού [2016/679] την έννοια ότι η διοικητική προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 77 συνιστά μέσο άσκησης δικαιωμάτων δημοσίου δικαίου, ενώ το ένδικο βοήθημα που προβλέπεται στο άρθρο 79 αποτελεί μέσο για την άσκηση δικαιωμάτων ιδιωτικού δικαίου; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, πρέπει εξ αυτού να συναχθεί ότι η εποπτική αρχή, στην οποία εναπόκειται να αποφανθεί επί των διοικητικών προσφυγών, έχει κατά προτεραιότητα αρμοδιότητα να διαπιστώσει την ύπαρξη παράβασης;
- 2) Όταν το υποκείμενο των δεδομένων, το οποίο θεωρεί ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορά συνιστά παράβαση του κανονισμού [2016/679], ασκεί συγχρόνως το δικαίωμά του να υποβάλει καταγγελία δυνάμει του άρθρου 77, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, και το δικαίωμά του άσκησης ενδίκου βοηθήματος δυνάμει του άρθρου 79, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, πρέπει να θεωρηθεί ότι ερμηνεία σύμφωνη με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων συνεπάγεται:
- α) ότι η εποπτική αρχή και το δικαστήριο υποχρεούνται να εξετάσουν την ύπαρξη παράβασης κατά τρόπο ανεξάρτητο, επομένως δύνανται να καταλήξουν σε διαφορετικά αποτελέσματα· είτε
- β) ότι η απόφαση της εποπτικής αρχής υπερισχύει όσον αφορά την εκτίμηση της διάπραξης παράβασης, λαμβανομένων υπόψη των εξουσιών που προβλέπονται στο άρθρο 51, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679 και των εξουσιών που παρέχει το άρθρο 58, παράγραφος 2, στοιχεία β' και δ', του κανονισμού;

- 3) Έχει η ανεξαρτησία της εποπτικής αρχής, την οποία κατοχυρώνουν τα άρθρα 51, παράγραφος 1, και 52, παράγραφος 1, του κανονισμού [2016/679], την έννοια ότι η αρχή αυτή, όταν εξετάζει και αποφαινεται επί της καταγγελίας του άρθρου 77 [του κανονισμού αυτού], δεν δεσμεύεται από την τελεσίδικη απόφαση του αρμόδιου βάσει του άρθρου 79 [του εν λόγω κανονισμού] δικαστηρίου, με αποτέλεσμα να μπορεί ακόμη και να εκδώσει διαφορετική απόφαση σχετικά με την ίδια εικαζόμενη παράβαση;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του παραδεκτού

- 23 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκφράζει αμφιβολίες όσον αφορά το παραδεκτό των προδικαστικών ερωτημάτων. Επισημαίνει ότι, όπως προκύπτει από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, κατά την ημερομηνία της υποβολής της τελευταίας, τόσο η εποπτική αρχή όσο και το πολιτικό δικαστήριο είχαν εκδώσει τις αποφάσεις τους, με αποτέλεσμα τα ερωτήματα να είναι, αυτά καθεαυτά, υποθετικά. Στην πραγματικότητα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς τη σχέση μεταξύ των αντίστοιχων αποφάσεων δύο εθνικών δικαστηρίων, και συγκεκριμένα του διοικητικού και του πολιτικού δικαστηρίου. Ωστόσο, το εν λόγω ερώτημα δεν διατυπώθηκε στην απόφαση περί παραπομπής.
- 24 Υπενθυμίζεται, ως προς το ζήτημα αυτό, ότι θεωρούνται κατά τεκμήριο λυσιτελή τα σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ερωτήματα που υποβάλλονται από το εθνικό δικαστήριο εντός του πραγματικού και κανονιστικού πλαισίου το οποίο αυτό προσδιορίζει με δική του ευθύνη και την ακρίβεια του οποίου δεν οφείλει να ελέγξει το Δικαστήριο. Το Δικαστήριο μπορεί να απορρίψει αίτηση εθνικού δικαστηρίου μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το ζήτημα είναι υποθετικής φύσης ή ακόμη όταν το Δικαστήριο δεν έχει στη διάθεσή του τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που του είναι αναγκαία για να δώσει χρήσιμη απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα [απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2022, Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Χρόνος παραγραφής), C-219/20, EU:C:2022:89, σκέψη 20 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 25 Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 94, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως πρέπει να περιλαμβάνει έκθεση των λόγων που οδήγησαν το αιτούν δικαστήριο να υποβάλει ερωτήματα ως προς την ερμηνεία ορισμένων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, καθώς και της κατά τη γνώμη του σχέσης μεταξύ των διατάξεων αυτών και της εφαρμοστέας στη διαφορά της κύριας δίκης εθνικής νομοθεσίας.
- 26 Στην υπό κρίση υπόθεση, δεν αμφισβητείται βεβαίως ότι η εποπτική αρχή, η οποία είχε επιληφθεί της υπόθεσης βάσει του άρθρου 77, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679, εξέδωσε την απόφασή της πριν επιληφθεί το πολιτικό δικαστήριο το οποίο αποφάνθηκε επί της αγωγής την οποία άσκησε ο ΒΕ βάσει του άρθρου 79, παράγραφος 1, του κανονισμού. Από τα πραγματικά περιστατικά που εξέθεσε το αιτούν δικαστήριο συνάγεται ότι επί της εν λόγω αγωγής εκδόθηκε απόφαση έχουσα ισχύ δεδικασμένου. Επιπλέον, είναι αληθές ότι το αιτούν δικαστήριο μνημόνευσε στα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε στο Δικαστήριο μόνον τις δύο ανωτέρω διατάξεις.

- 27 Εντούτοις, το γεγονός ότι το αιτούν δικαστήριο διατύπωσε προδικαστικό ερώτημα μνημονεύοντας ορισμένες μόνον διατάξεις του δικαίου της Ένωσης δεν εμποδίζει το Δικαστήριο να του παράσχει όλα τα στοιχεία ερμηνείας που θα μπορούσαν να είναι χρήσιμα για την εκδίκαση της υπόθεσης της οποίας έχει επιληφθεί, είτε μνημονεύονται τα στοιχεία αυτά στα προδικαστικά ερωτήματα είτε όχι. Συναφώς, στο Δικαστήριο εναπόκειται να συναγάγει, από το σύνολο των στοιχείων που του παρέχει το αιτούν δικαστήριο, και ιδίως από το σκεπτικό της αποφάσεως περί παραπομπής, εκείνα τα στοιχεία του δικαίου της Ένωσης που χρήζουν ερμηνείας, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της διαφοράς [απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2022, Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Χρόνος παραγραφής), C-219/20, EU:C:2022:89, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 28 Πάντως, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, αφενός, ότι, δυνάμει του εθνικού δικονομικού δικαίου, δεν δεσμεύεται από την τελεσίδικη απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου που αποφάνθηκε επί της αγωγής την οποία άσκησε ο ΒΕ βάσει του άρθρου 79, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679. Αφετέρου, δεδομένου ότι ο ΒΕ δεν παραιτήθηκε από την ασκηθείσα, βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, προσφυγή του ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου με αίτημα τη μεταρρύθμιση ή την ακύρωση της απόφασης της εποπτικής αρχής η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 13 της παρούσας απόφασης, στο εν λόγω δικαστήριο απόκειται να αποφανθεί επί της νομιμότητας της απόφασης της εποπτικής αρχής η οποία εκδόθηκε πριν από την έκδοση της απόφασης του πολιτικού δικαστηρίου.
- 29 Επομένως, με τα ερωτήματά του, το αιτούν δικαστήριο, το οποίο επιλήφθηκε προσφυγής βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679, κατά της απόφασης της εποπτικής αρχής η οποία εκδόθηκε βάσει του άρθρου 77, παράγραφος 1, του κανονισμού, ζητεί να διευκρινιστεί αν, δυνάμει των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού, η τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου που επιλήφθηκε της υπόθεσης δυνάμει του άρθρου 79, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού είναι δεσμευτική όσον αφορά τη διαπίστωση της ύπαρξης ή μη προσβολής των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει ο κανονισμός.
- 30 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκειμένου να δοθεί χρήσιμη απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με τα ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν το άρθρο 77, παράγραφος 1, το άρθρο 78, παράγραφος 1, και το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης), έχουν την έννοια ότι τα μέσα έννομης προστασίας που προβλέπονται, αφενός, στο άρθρο 77, παράγραφος 1, και στο άρθρο 78, παράγραφος 1, και, αφετέρου, στο άρθρο 79, παράγραφος 1, μπορούν να ασκηθούν παραλλήλως και αυτοτελώς ή αν το ένα μέσο έννομης προστασίας έχει προτεραιότητα έναντι του άλλου.
- 31 Επομένως, τα αναδιατυπωμένα κατά τον τρόπο αυτόν προδικαστικά ερωτήματα είναι παραδεκτά.

Επί της ουσίας

- 32 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προκειμένου να ερμηνευθεί διάταξη του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2021, Vodafone Kabel Deutschland, C-484/20, EU:C:2021:975, σκέψη 19 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 33 Όσον αφορά το γράμμα των μνημονευόμενων στη σκέψη 30 της παρούσας απόφασης διατάξεων του κανονισμού 2016/679, υπενθυμίζεται καταρχάς ότι το άρθρο 77, παράγραφος 1, του κανονισμού διευκρινίζει ότι, «με την επιφύλαξη τυχόν άλλων διοικητικών ή δικαστικών προσφυγών», κάθε υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να υποβάλει καταγγελία σε εποπτική αρχή. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 78, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά νομικά δεσμευτικής απόφασης εποπτικής αρχής που το αφορά «με την επιφύλαξη κάθε άλλης διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής». Τέλος, το άρθρο 79, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού εξασφαλίζει σε έκαστο υποκείμενο των δεδομένων το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής «με την επιφύλαξη κάθε διαθέσιμης διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή δυνάμει του άρθρου 77».
- 34 Επομένως, οι ανωτέρω διατάξεις του κανονισμού 2016/679 παρέχουν διάφορα μέσα έννομης προστασίας στα πρόσωπα τα οποία προβάλλουν παράβαση του εν λόγω κανονισμού, το καθένα δε από τα εν λόγω μέσα έννομης προστασίας πρέπει να μπορεί να ασκηθεί «με την επιφύλαξη» των λοιπών.
- 35 Καταρχάς, από το γράμμα των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι ο κανονισμός 2016/679 δεν προβλέπει κατά προτεραιότητα ή αποκλειστική αρμοδιότητα ούτε οποιονδήποτε κανόνα σύμφωνα με τον οποίο υπερισχύει η κρίση την οποία διατύπωσε η αρχή ή τα δικαστήρια που μνημονεύονται σε αυτόν ως προς την ύπαρξη προσβολής των δικαιωμάτων που παρέχει ο κανονισμός. Επομένως, η προσφυγή του άρθρου 78, παράγραφος 1, του κανονισμού, το αντικείμενο της οποίας είναι η εξέταση της νομιμότητας της απόφασης εποπτικής αρχής που εκδίδεται βάσει του άρθρου 77 του κανονισμού, και το ένδικο βοήθημα του άρθρου 79, παράγραφος 1, του κανονισμού μπορούν να ασκηθούν παραλλήλως και αυτοτελώς.
- 36 Περαιτέρω, η εν λόγω διαπίστωση επιβεβαιώνεται από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται οι επίμαχες διατάξεις του κανονισμού 2016/679.
- 37 Πράγματι, ενώ ο νομοθέτης της Ένωσης ρύθμισε ρητώς τη σχέση μεταξύ των μέσων έννομης προστασίας που προβλέπει ο κανονισμός 2016/679 σε περίπτωση ταυτόχρονης προσφυγής σε εποπτικές αρχές ή σε δικαστήρια περισσότερων κρατών μελών σχετικά με επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πραγματοποιούμενη από τον ίδιο υπεύθυνο επεξεργασίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τούτο δεν ισχύει όσον αφορά τα μέσα έννομης προστασίας που προβλέπονται στα άρθρα 77 έως 79 του κανονισμού.
- 38 Αφενός, τα άρθρα 60 έως 63 του κανονισμού 2016/679 προβλέπουν μηχανισμούς συνεργασίας, αμοιβαίας συνδρομής και συνεκτικότητας, βάσει των οποίων οι εποπτικές αρχές αλληλοβοηθούνται, αλληλοενημερώνονται και διεξάγουν κοινές επιχειρήσεις προκειμένου να διασφαλίσουν τη συνεκτική και αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού σε ολόκληρη την Ένωση.
- 39 Αφετέρου, το άρθρο 81, παράγραφοι 2 και 3, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει κανόνες που αφορούν περιπτώσεις προσφυγής σε πλείονα δικαστήρια διαφορετικών κρατών μελών.
- 40 Αντιθέτως, τέτοιοι κανόνες δεν προβλέπονται από τον κανονισμό 2016/679 για την περίπτωση υποβολής καταγγελίας ενώπιον εποπτικής αρχής και άσκησης ενδίκων βοηθημάτων εντός του ίδιου κράτους μέλους σχετικά με την ίδια επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

- 41 Εξάλλου, από το άρθρο 78, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 143 αυτού, προκύπτει ότι τα δικαστήρια που επιλαμβάνονται προσφυγής κατά απόφασης εποπτικής αρχής θα πρέπει να ασκούν πλήρη δικαιοδοσία, η οποία θα πρέπει να περιλαμβάνει τη δικαιοδοσία να εξετάζουν όλα τα πραγματικά και νομικά ζητήματα σχετικά με τη διαφορά που εκκρεμεί ενώπιόν τους.
- 42 Τέλος, όσον αφορά τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει ο εν λόγω κανονισμός, προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την αιτιολογική σκέψη του 10 ότι σκοπός του κανονισμού είναι η διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ένωσης. Στην αιτιολογική σκέψη 11 του ίδιου κανονισμού σημειώνεται επιπλέον ότι η αποτελεσματική προστασία των εν λόγω δεδομένων απαιτεί την ενίσχυση των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων. Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 55 των προτάσεων του, η επιλογή του νομοθέτη της Ένωσης να παράσχει στα υποκείμενα των δεδομένων τη δυνατότητα παράλληλης και αυτοτελούς άσκησης των μέσων έννομης προστασίας που προβλέπονται, αφενός, στο άρθρο 77, παράγραφος 1, και στο άρθρο 78, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679 και, αφετέρου, στο άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού συνάδει με τον σκοπό του εν λόγω κανονισμού.
- 43 Πράγματι, ο κανονισμός 2016/679 επιβάλλει, μεταξύ άλλων, στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών το καθήκον να διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στο άρθρο 16 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 8 του Χάρτη (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουνίου 2021, Facebook Ireland κ.λπ., C-645/19, EU:C:2021:483, σκέψη 45).
- 44 Η πρόβλεψη πλειόνων μέσων έννομης προστασίας ενισχύει επίσης τον σκοπό που εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 141 του κανονισμού 2016/679, ο οποίος έγκειται στη διασφάλιση του δικαιώματος πραγματικής δικαστικής προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη για κάθε υποκείμενο των δεδομένων το οποίο θεωρεί ότι προσβάλλονται τα δικαιώματα που του παρέχει ο κανονισμός.
- 45 Ελλείψει ενωσιακής ρύθμισης στον τομέα αυτόν, σε έκαστο κράτος μέλος απόκειται να καθορίσει, δυνάμει της αρχής της δικονομικής αυτονομίας των κρατών μελών, τους κανόνες της διοικητικής και της ένδικης διαδικασίας οι οποίες αποσκοπούν στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων τα οποία αντλούν οι πολίτες από το δίκαιο της Ένωσης.
- 46 Ως εκ τούτου, στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να προσδιορίσει, βάσει των εθνικών δικονομικών διατάξεων, τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ασκηθούν τα προβλεπόμενα στον κανονισμό 2016/679 μέσα έννομης προστασίας σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 47 Τούτου λεχθέντος, οι κανόνες που διέπουν την άσκηση των εν λόγω παράλληλων και αυτοτελών μέσων έννομης προστασίας δεν θα πρέπει να θίγουν την πρακτική αποτελεσματικότητα και την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει ο κανονισμός.
- 48 Πράγματι, οι κανόνες αυτοί δεν πρέπει να είναι λιγότερο ευνοϊκοί από εκείνους που αφορούν παρεμφερή μέσα έννομης προστασίας τα οποία προβλέπονται για την προστασία των δικαιωμάτων που αντλούνται από την εσωτερική έννομη τάξη (αρχή της ισοδυναμίας) ούτε να καθιστούν πρακτικώς αδύνατη ή υπέρμετρα δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης (αρχή της αποτελεσματικότητας) (πρβλ. απόφαση της 14ης Ιουλίου 2022, EPIC Financial Consulting, C-274/21 και C-275/21, EU:C:2022:565, σκέψη 73 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 49 Στα δικαστήρια των κρατών μελών απόκειται όμως, δυνάμει της διαλαμβανόμενης στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, να διασφαλίζουν τη δικαστική προστασία των δικαιωμάτων τα οποία αντλούν οι πολίτες από το δίκαιο της Ένωσης, ενώ το άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι αναγκαία για να διασφαλίζεται η αποτελεσματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης (απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2017, Ruškár, C-73/16, EU:C:2017:725, σκέψη 57).
- 50 Ειδικότερα, όταν τα κράτη μέλη καθορίζουν τους δικονομικούς κανόνες που διέπουν τα ένδικα βοηθήματα με τα οποία εξασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων που απονέμονται από τον κανονισμό 2016/679, πρέπει να εγγυώνται την τήρηση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής και πρόσβασης σε αμερόληπτο δικαστήριο, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη και αποτελεί επιβεβαίωση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2017, Ruškár, C-73/16, EU:C:2017:725, σκέψη 59).
- 51 Επομένως, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν ότι οι συγκεκριμένοι κανόνες που διέπουν την άσκηση των μέσων έννομης προστασίας που προβλέπονται στο άρθρο 77, παράγραφος 1, στο άρθρο 78, παράγραφος 1, και στο άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679 δεν επηρεάζουν δυσανάλογα το προβλεπόμενο στο άρθρο 47 του Χάρτη δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου (πρβλ. απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2017, Ruškár, C-73/16, EU:C:2017:725, σκέψη 76).
- 52 Εν προκειμένω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι το σύστημα μέσων έννομης προστασίας που προβλέπει το ουγγρικό δίκαιο έχει διαμορφωθεί κατά τρόπον ώστε τα ένδικα βοηθήματα του άρθρου 78, παράγραφος 1, και του άρθρου 79, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679 να είναι αυτοτελή. Συγκεκριμένα, το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι, βάσει του ανωτέρω δικαίου, δεν δεσμεύεται από την απόφαση του δικαστηρίου το οποίο επιλήφθηκε αγωγής ασκηθείσας βάσει του άρθρου 79, παράγραφος 1, παρά το γεγονός ότι τα πραγματικά περιστατικά των υποθέσεων των οποίων έχουν επιληφθεί τα δικαστήρια αυτά είναι τα ίδια.
- 53 Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να είναι αντιφατικές οι αποφάσεις των δύο αυτών δικαστηρίων, σε περίπτωση κατά την οποία το ένα δικαστήριο διαπιστώσει παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 2016/679 και το άλλο διαπιστώσει ότι δεν συντρέχει τέτοια παράβαση.
- 54 Στην περίπτωση αυτή, αφενός, η ύπαρξη δύο αντιφατικών αποφάσεων θα διακύβευε τον εκτιθέμενο στην αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού σκοπό περί διασφάλισης συνεκτικής και ομοιόμορφης εφαρμογής των κανόνων για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των ελευθεριών των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε ολόκληρη την Ένωση.
- 55 Συγκεκριμένα, η προστασία που παρέχεται δυνάμει απόφασης επί ενδίκου βοηθήματος ασκηθέντος βάσει του άρθρου 79, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, με την οποία διαπιστώνεται παράβαση των διατάξεων του κανονισμού, θα ήταν ασυνεπής σε σχέση με δεύτερη δικαστική απόφαση, αντίθετου περιεχομένου, που εκδόθηκε επί προσφυγής ασκηθείσας βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.

- 56 Εξ αυτού θα προέκυπτε, αφετέρου, αποδυνάμωση της προστασίας των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, δεδομένου ότι μια τέτοια ασυνέπεια θα δημιουργούσε κατάσταση ανασφάλειας δικαίου.
- 57 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 77, παράγραφος 1, το άρθρο 78, παράγραφος 1, και το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν την παράλληλη και αυτοτελή άσκηση των μέσων έννομης προστασίας που προβλέπονται, αφενός, στο άρθρο 77, παράγραφος 1, και στο άρθρο 78, παράγραφος 1, καθώς και, αφετέρου, στο άρθρο 79, παράγραφος 1. Στα κράτη μέλη απόκειται, σύμφωνα με την αρχή της δικονομικής αυτονομίας, να προβλέψουν τους κανόνες που διέπουν τη σχέση μεταξύ των εν λόγω μέσων έννομης προστασίας, προκειμένου να διασφαλιστούν η αποτελεσματικότητα της προστασίας των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει ο κανονισμός, η συνεκτική και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεών του, καθώς και το προβλεπόμενο στο άρθρο 47 του Χάρτη δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 58 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 77, παράγραφος 1, το άρθρο 78, παράγραφος 1, και το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων), ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχουν την έννοια ότι:

επιτρέπουν την παράλληλη και αυτοτελή άσκηση των μέσων έννομης προστασίας που προβλέπονται, αφενός, στο άρθρο 77, παράγραφος 1, και στο άρθρο 78, παράγραφος 1, καθώς και, αφετέρου, στο άρθρο 79, παράγραφος 1. Στα κράτη μέλη απόκειται, σύμφωνα με την αρχή της δικονομικής αυτονομίας, να προβλέψουν τους κανόνες που διέπουν τη σχέση μεταξύ των εν λόγω μέσων έννομης προστασίας, προκειμένου να διασφαλιστούν η αποτελεσματικότητα της προστασίας των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει ο κανονισμός, η συνεκτική και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεών του, καθώς και το προβλεπόμενο στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.

(υπογραφές)